

Санга алгыш этгендиле анала,
Алай налат да бергендиле ала.
Жеринги жаудан да кѳоруулагъанса,
Алай терслик саууту да болгъанса!

Хатасызны жүрегин тешип ётген,
Сабийлени керексиз ёксюз этген,
Кюнлеринг кѳузгъун кѳычыргъандан толуп,
О, нек турдунг зорчугъа сауут болуп?!

Атамы тоюнда да тагъылгъанса,
Алай кѳарындашымы да жойгъанса,
Аузунгу кюн тыякъ да жылтыратды,
Кече кѳарангысы да кѳп кѳаралтды.

Сени кѳындан батыр да сууургъанды,
Алай бетсиз мурдар да чыгъаргъанды,
Мен да махтагъан да этеме сени,
Алай айтама мен да налат сѳзню.

Махтайма мен сени батыр сууургъан
Сагъатны, эски тау жырлада тургъан.
Аузунгда сары ай да кѳрюннгенди,
Кѳара булут кѳрюне да келгенди.

Батырланы сени тутхан кѳолларын
Махтайма, ташлагъа кѳатхан кѳанларын.
Аналаны кѳз жашларындан кюймей
Кѳалай кѳалдынг, кѳама, сен жерге кирмей?!

Сени ишлеген устаны сюеме,
Ол жарлыны жой демеди, билеме, –

Уста деген жерини тутуругъу
Болады, огъурлу аны къуллугъу.

Уста керексиз къан тегюлюрюне
Ыразы болмаз, тюзле ёлюрюне.
Къама, сен терсни, тюзню да жойгъанса,
Жигитге, мурдаргъа да къулланганса.

Къама, къама! Мен кёрюп да болмайма
Сени, суймегенлей да къоялмайма!
Бирде къатынг бла къаргъай ётеме,
Бирде, сени алып, уппа этеме!

1961